

6) Публикуване на свѣдения по промѣнитѣ въ борсата.
7) Улѣсняване при изискуемото се отъ закона за емигриране.

8) Разпространяването на работническитѣ кооперации.

9) Учрѣдяването на д-ва срѣщу евентуални нещастия, старостъ, безработица и т. н.

10) Отваряне на училища и библиотеки; популяризиране на италианското законодателство на труда и това на респективнитѣ държави.

11) Проучването на емиграционното дѣло, и прѣдлагането на нови закони въ полза на емигрантитѣ.

Тоя *образцовъ секретариатъ* се ръководи отъ една езекутивна комисия, състояща се отъ 7 члена, която кооперира съ централния комитетъ. Работитѣ на комисията се подраздѣлятъ на петъ секции: организационна, за настаняване (*collocamento*), за злоупотреки, сѣдебна и административна.

Записания въ тоя секретариатъ работникъ-емигрантъ плаща годишенъ вносъ 1.50 л. и получава секретариатския органъ „*L' Emigrante*“. Всички негови членове трѣбва да се запишатъ въ респективнитѣ организации на работниците въ странитѣ гдѣто сж емигрирали.

Чрѣзъ *работническата федерация на домостроителитѣ* (централенъ комитетъ въ Туринъ) Италия е сполучила да влѣзе въ съглашения съ иноземнитѣ такива организации, въ различнитѣ клонове на които е заинтересувана по-голѣмата частъ на италианската емиграция.

Не току тѣй лѣсно работническата италианска ржка си е пробивала пѣтъ въ чуждитѣ пазари на труда. Почти въ всички страни, гдѣто емигриратъ тѣй много италиански работници, има стрѣмежъ къмъ *работнически протекционизмъ*. Мѣстнитѣ работници, за да могатъ да държатъ високо цѣнитѣ на труда, сж противъ нахлуването на чуждитѣ работници. Още прѣди нѣколко години нѣкои френски депутати — социалисти сж прѣдложили